

Vážení učitelé, milí rodiče a skvělí žáci!

Dnes nastal čas, kdy jsme my, deváťáci, pokořili naši školu a nezbývá nám, než předat žezlo dalšímu ročníku.

Stojíme tu a vzpomínáme, jak jsme naší škole poprvé přáli dobrý den a najednou musíme říct poslední nashledanou. Sice to s námi často bylo k nevydržení, nebo jindy jsem byli „nenápadní jako zábradlí“, jak by řekla paní učitelka Hájková, ale snad tu po nás zbydou i pozitivní vzpomínky. Například, když v hodině zeměpisu naše talentovaná sportovkyně Libuše Liplová vyvolala našeho nejroztomilejšího spolužáka Zdeňka Zaorala a položila mu jednu záludnou otázku. Ta zněla: „Do jakého moře se vlévá řeka Labe?“. A Zdeněk sebejistě odpověděl, že v Česku moře není. Na tento okamžik nikdy nezapomeneme, stejně jako na větu vyšli krychli, koš nebo zrcadlo. A naším nejoblíbenějším spojením POCEM nás zase k tabuli zvala paní učitelka Hajdinová.

Máme opravdu spoustu vzpomínek, které si budeme připomínat snad celý život. Myslíme si, že ty poslední dva roky musely být s námi velmi obtížné. A to hlavně pro naši třídní učitelku Libuši Liplovou a paní učitelku Ferenzovou. Naštěstí se dnes můžeme přesvědčit, že to ve zdraví přežily. A za to jim a celému učitelskému sboru patří velký obdiv. Děkujeme.

Loučí se s vámi elita 9.B .